29/03/2024

Γέροντας Ανανίας: Θαύματα του Νεομάρτυρα Αγίου Ευθυμίου του Νέου

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Οσιομάρτυς Ευθύμιος, ο Νέος, ο εκ Δημητσάνης

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=395562

Το λείψανό του το πήραν οι Τούρκοι και το πήγαν στη νήσο Πρώτη, εκεί κοντά στη θάλασσα, στην Κωνσταντινούπολη. Ο δε μοναχός Γρηγόριος, με πολύ κόπο και με μεγάλα έξοδα, το εξαγόρασε. Τον πήρε αγκαλίτσα τον άγιο, που ‘χαν έλθει μαζί με τα πόδια και μέσω θαλάσσης απ’ το Άγιο Όρος, και τον πήγαινε στην Παναγία, τον πήγαινε στην Μεταμόρφωση, μάλλον, του Χριστού, στη νήσο Πρώτη, για να τον θάψει εκεί.

Και στο δρόμο του έλεγε, καθώς κρατούσε το ιερό λείψανο και την άγια κεφαλή: «Πες μου ένα λόγο, πατέρα Ευθύμιε, δείξε μου ένα σημείον, δώσ’ μου κάτι να χαρώ κι εγώ, να μπορέσω να γυρίσω στο μοναστήρι μόνος, έχω τόση λύπη, κάμε κάτι, σε παρακαλώ». Και την ώρα εκείνη και ενώπιον όλων, άνοιξε τα μάτια του μια και δυο

φορές. Και τους κοίταξε όλους, με αγάπη και καλοσύνη και στοργή. Και ύστερα τα ξανάκλεισε.

Τον έθαψαν εκεί, και έμειναν τα λείψανα στον τάφο εφτά μήνες. Και τον Οκτώβριο του ιδίου έτους, 22 Οκτωβρίου, σε εφτά μήνες ακριβώς, έκαμαν την ανακομιδή. Και τα πήραν, ο μοναχός Γρηγόριος και οι συν αυτώ, μαζί και με το λείψανο του νεομάρτυρος Ακακίου, του συναθλητού, που ‘χε μαρτυρήσει πριν λίγο, και τα μετέφεραν στο Άγιο Όρος. Στη σκήτη του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου.

Οι πατέρες εκεί είχαν φτιάξει εκκλησία και για τον άγιο Ευθύμιο, είχαν περάσει εφτά μήνες, και για τον άγιο Ιγνάτιο, τον νεομάρτυρα τον συναθλητή του, και για τον άγιο Ακάκιο. Οι τρεις μαζί γιορτάζουν 1η του Μαΐου. Ο άγιος γιορτάζει και στις 22 Μαρτίου, σαν σήμερα ακριβώς. Και όπως γράφει το βιβλίο που έχω εδώ, κάνουν πανήγυρη στο Άγιο Όρος και πανήγυρη στη Δημητσάνα.

Ξέχασα κάτι να πω, πολύ σημαντικό. Τα μάτια του τ’ άνοιξε στις 25 Μαρτίου, ανήμερα του Ευαγγελισμού, που η γη είχε χαρά μεγάλη και την ευαγγελίζετο κι οι ουρανοί αινούσαν του Θεού τη δόξα.

Και καθώς είχαν δυσκολίες με την μεταφορά του λειψάνου του στο Άγιο Όρος, μεγάλες δυσκολίες, που τις υποδαύλιζαν και οι Τούρκοι και οι όποιοι εχθροί της χριστιανοσύνης, παρουσιάζεται ο άγιος σ’ ένα πατέρα στο Άγιο Όρος ολοζώντανος μπροστά του και του λέει, «Πέστε στους πατέρες να μη φοβηθούν. Εγώ θα φέρω τον εαυτό μου στο Άγιο Όρος, όσες δυσκολίες και αν υπάρχουν. Ό,τι και να γίνει, ο Χριστός μας κυβερνάει και η χάρη Του και η εκκλησία Του».

Είναι σπουδαία αυτά. Και όντως έφεραν το λείψανό του στο Άγιο Όρος.

Έκαμε δε, καθώς ήτο στην Κωνσταντινούπολη και λίγο μετά το θάνατό του, πολλά θαύματα. Πολλές πολλές θαυματουργίες. Με τα ιερά του ενδύματα, με τις τρίχες από την κεφαλή του, και τόσα άλλα. Παιδάκια μικρά, αλλά και μεγάλους θεράπευσε και έφερε στην υγεία. Και κάποιος, που τον έκαμε καλά, ενώ άκουγε το μαρτύριό του, ήταν ένας άρρωστος και πήγε ένας φίλος του χριστιανός και του πήγε ένα κομματάκι απ’ τα ιερά του ενδύματα κι ένα κομματάκι από τις τρίχες τις μαρτυρικές, τα ‘βαλε στο ποτήρι και ήπιε και του διηγήθηκε το μαρτύριο του αγίου.

Και καθώς του εδιηγήθη το μαρτύριο, τι έγινε; Ο άνθρωπος σηκώθηκε πάνω, ενώ ήτο παράλυτος. Σηκώθηκε πάνω και περπατούσε. Τι ωραίος που είναι εκεί κάτω ο άγιος! Βλέπετε τι όμορφος που είναι! Σηκώθηκε πάνω και περπατούσε. Κι έκαμε τάμα. Θα στείλω μια μεγάλη λαμπάδα, σαν το μπόι μου στ' Άγιον Όρος. Στην εκκλησιά του αγίου Ευθυμίου.

Και τη δίνει σ' ένα καράβι που πήγαινε προς τα εκεί, και καθώς κόντευε να φθάσει στ' Άγιον Όρος το καράβι, έπεσε σε μπλόκο των πειρατών. Των φοβερών πειρατών που τριγύριζαν στη Μεσόγειο κι ελυμαίνοντο το παν. Κι εκείνοι που 'ταν μέσα κι είχαν και λίγο ένδυμα του αγίου κι από τις τρίχες και τη λαμπάδα τη μεγάλη, είπαν, «Άγιε Ευθύμιε, σώσε μας. Σώσε μας».

Και τι γίνεται; Ο άγιος με τη χάρη του αλλοίωσε και μετέτρεψε τα φαινόμενα. Και τι βλέπαν μπροστά τους σε λίγο οι φοβεροί κουρσάροι; Ενώ το πλοίο ήταν μικρό, είδαν ένα τεράστιο, ένα μεγάλο πολεμικό καράβι. Έτσι απ' τη μεριά τους τους το 'δειξε ο άγιος Ευθύμιος. Και τι κάναν αμέσως; Τα μαζεύουν και φεύγουν. Έφυγαν, γιατί κατατρόμαξαν. Κατατρόμαξαν.

Άμα θέλει ο Θεός, ό,τι θέλει κάνει. «Όπου βούλεται Θεός, νικάται φύσεως τάξις». Όπως έγινε και με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου. Το μέγα θαύμα του Ευαγγελισμού, που είν' ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Ο μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού που ενανθρώπησε. Κι εκείνοι στη συνέχεια πήγαν στ' Άγιον Όρος, έδωσαν τη λαμπάδα, διηγήθηκαν το θαύμα, το και το έγραψαν οι πατέρες στα βιβλία τους και το αναφέρουν μέχρι σήμερα.

Είναι μεγάλη η χάρη του.

Και στα 1924, στην πατρίδα του τη Δημητσάνα, με τη φροντίδα δύο Ελληνοδιδασκάλων, του Γεωργίου Μαλούχου και του Γεωργίου Φ. Μελετοπούλου, και από το Ίδρυμα του μεγάλου εθνικού ευεργέτη της Δημητσάνης, και όχι μόνο, Νικολάου Μακρή και με άλλες συνδρομές, και με τη βοήθεια και των κατοίκων και των αγαπώντων τον άγιο όπου γης, του έφτιαξαν ναό. Όμορφο, Βυζαντινό ναό, που αποτελεί και σήμερα ακόμη το στολίδι της Δημητσάνης. Κι όσοι πηγαίνετε προς τα 'κει, ζητήστε να σας οδηγήσουν.

Ο λόγος εξεφωνήθη στις 22 Μαρτίου του 2006.

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, «Νέφος Μαρτύρων, Λόγοι για τους νεομάρτυρες της τουρκοκρατίας», τόμος β' των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2007.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)